

1987. febr. 21.
vadászok

Telepítsünk hosszú élettartamú vadlegelőket!

1984-ben a Szentesi Róna legelő típusú lucerna állami elismerést nyert. E lucerna fajta jellemzője az erős tarackosodás, nagyon jó bírja a rágást, taposást, télálló és hosszú élettartamú. Tarackosodásra rendkívül kedvező az őszi átlagos csapadékos időjárás, mely párosul rövid nappalokkal. A lucerna ún. tarackjai a föld alatt 4-5 cm, egyes típusok 10-30 cm mélyen növekednek, majd feltörnek a talaj felszínére lucernahajtás formájában. Többéves kísérletekben vizsgáltuk hogyan bírja a juhokkal történő legeltetést. Kiváló eredményeket kaptunk. Itt az alföldi vadászterületen megfigyeltük, ahol nagy táblában egymás mellé volt vetve a Szentesi Róna legelő típusú lucerna magyarrozsokkal, valamint hagyományos ún. kékvirágú lucerna, hogy ezeken a területeken az őzek ősszel, télen és kora tavasszal csapatosan legeltek, mivel úgy a tarackos lucerna, mint a vele keverékben telepített magyarrozsok kiváló minőségű táplálékot biztosított a számukra. E fajta fehérjetartalma magasabb, mint a hagyományos lucernáé.

1984-ben felkeresett bennünket a gyöngyössolymosi erdészet mátrafüredi kerületének vezető vadásza - Bokondi Ernő, hogy szívesen telepítene legelő típusú lucerna és magyarrozsok keverékéből legelőt a Mátrában. 1,5 ha területen végzett telepítést, mely jól sikerült, azonban a véleménye szerint sokkal több szarvas volt a területen, mint ami az ő kerületükben fellelhető volt, tehát a szomszéd vadásztársaságok területéről is ide jöttek a szarvasok. Mivel kicsi volt a terület, az 1,5 ha legelő típusú lucerna nem tudott kellőképpen megerősödni. Mindezekből okulva - amikor felkeresett bennünket a Pilisi

Parkerdő Gazdaság visegrádi kerület vezető vadásza Rencz János lelkes vadgazda - 1985-ben kerületében több helyen telepített az általunk javasolt keverékből vadlegelőt, majd 1986-ban 4 ha-on 1-2 ha-os erdőben lévő vadföldeken telepítettünk legelő típusú lucerna és magyarrozsok keveréket. Ekkor megismereltük az egy évvel korábban telepített legelőket azt tapasztaltuk, hogy a szarvasok előszeretettel látogatják, amit elárult a területen lévő nagyon sok hullaték.

1985-ben felkeresett bennünket a székesfehérvári Nimród Vadásztársaság, ahol az újat szenvedélyesen felkaroló Zángó Zoltán vadászmeister kérésére különböző talajtípusú és termékenységű a Vértesben lévő vadföldeken vadlegelőt telepítettünk. A telepítés a nagy szárazság ellenére jól sikerült. 1987-ben e területen gazdag legelőállományt találnak a vadak.

Ugyancsak e vadásztársaság olyan programot dolgozott ki, hogy az erdőkben, az erdők mellett lévő parlag földeket 1986-ban megmunkálták és 1987 tavaszán tovább folytatjuk a vadlegelők telepítését. A vadlegelők területének növelésével a szarvasok és egyéb vadak jobban bennmaradnak az erdőben, megtalálják természetes táplálékukat, a fehérjében gazdag lucerna és magyarrozsok kielégíti táplálkozási igényeiket s mindezek által csökkenthető a vadkár a szántóföldeken.

Hektáronként javasolt vetőmag mennyiség csapadékban szegény területeken: 5-6 kg Szentesi Róna legelő típusú lucerna, 15-20 kg magyarrozsok keverékének az elvetése. A csapadékos területeken a magyarrozsok helyett a réti-csenkeszt javasoljuk. A telepítés megegyezik a lucerna s a fű agrotechnikai követelményeivel.

A vadásztársaságok a számukra szükséges vetőmagot megrendelhetik a Vetőmagtermeltető és Értékesítő Vállalat budapesti központjánál. Ugy a Szentesi Róna legelő típusú lucernából, mint a magyarrozsokból az igényeket ki tudjuk elégíteni.

Dr. Kovács Gábor

Dr. Szatmári Mária